

къпалнята, въ която отиваха болни да се лъкуватъ, и тамъ срещна единъ боленъ отъ 38 години, съ когото започна да се разговаря. Какво ще му каже този боленъ? — Ще Му разправя за своите болки, за своите нещаствия. Христосъ го запита: Защо си дошълъ въ това училище? Какво те доведе тукъ? Болниятъ отговорилъ: Учителю, отъ 38 г. съмъ въ това училище и още не мога да свърша. Професорите постоянно ме късатъ. На всички изпити пропадамъ. Мнозина идватъ въ това училище, поседатъ година, две, три, свършватъ и излизатъ въ живота, а азъ всѣка година оставамъ, съ надежда, дано другата година да свърша, но пакъ оставамъ да повтарямъ. — Искашъ ли да свършишъ училището? — Искамъ, разбира се. Христосъ извади единъ дипломъ отъ джоба си, подписа го, подаде го въ ръката му и каза: Хайде, вземи диплома и върви дома си! Този боленъ бѣше единствениятъ човѣкъ, на когото Христосъ подписа дипломъ за свършване на учението по всички правила и изисквания. Въ Евангелието не е писано, че Христосъ е далъ дипломъ на този боленъ, но това е скрита мисъль, изказана въ друга форма. Когато болниятъ излѣзълъ отъ училището, мнозина го запитваха: „Кой бѣше човѣкътъ, който те излѣкува?“ — Не зная. — Какъ да не знаешъ? Какъ се казва? — Иисусъ е името Му.

Какво представя болестта? — Едно неестествено явление въ живота. Значи, по отношение на физическия свѣтъ, болестта е неестествено явление, но по отношение на духовния свѣтъ, тя е естествено явление. Грѣхътъ пъкъ е неестествено явление по отношение на духовния свѣтъ, а естествено — по отношение на физическия. Човѣкъ казва: Веднъкъ съмъ дошълъ на земята въ тази форма, не мога да не грѣша, не мога да не лъжа. Малко поне, но все ще поизлъжа нѣкога. Когато се разправя, какво направилъ нѣкой човѣкъ, какъ излъгалъ, какъ открадналъ, какъ се скаралъ или сбилъ съ нѣкого, всички хора наоколо слушатъ и се смятътъ, като че се говори за нѣкакви велики подвизи. За духовния свѣтъ, обаче, грѣхътъ е неестествено явление и като такова, тамъ той не е познатъ. Както влизането на нѣкоя опасна болестъ въ единъ домъ внася страхъ и трепетъ, такъвъ страхъ и трепетъ произвежда грѣхътъ въ духовния свѣтъ. Мнозина ис-